

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی هنر موسیقی و معماری در ایران

محل انتشار:

اولین مسابقه کنفرانس بین المللی جامع علوم مهندسی در ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضا بقال دهخوارقانی - دانشجوی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد آذر شهر

نسیم نجفقلی پورکلانتری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

ماهیت انتزاعی هنر موسیقی سبب تبدیل این هنر به زبانی جهانی شده است و انتقال عناصر ساختاری و محتوایی این هنر در بین فرهنگ ها و ملل مختلف را در پی داشته است بر این اساس، عناصر موسیقایی در بین فرهنگ ها مبادله می شوند و سبب غنای موسیقی ملل مختلف می شوند. موسیقی ایرانی مجموعه ای است متشکل از تمام موسیقی هایی که از هزاران سال پیش تاکنون تحت نام ها و عناوین مختلف در ادبیات شفاهی و مکتوب ما از آن یاد شده است. در این دوره، هنر در زندگی روزمره تعریف ضروری تری پیدا کرده است. در عصر اضطراب، افسردگی، نابسامانی عصبی و استرس های تحمیلی، نقش هنر خصوصاً موسیقی فراتر از پر کردن اوقات فراغت در جهت سازمان دهی بالاترین هنر یعنی (هنر زندگی) مطرح می گردد. از طرفی، در طول تاریخ در ایران، موسیقی همواره به صورت فعالیتی ضمنی و فرعی در کنار فعالیت های و جریان های دیگر صورت می گرفته است. به این ترتیب تا زمان معاصر، در ایران فضای خاصی نیز برای اجرای صرف موسیقی وجود نداشته است. بر این اساس وجود الگویی جهت طراحی چنین فضا هایی الزامی به نظر می رسد و بی تردید موسیقی و معماری یکی از اثرگذارترین هنرها برای زندگی انسان است. بنابراین در این پژوهش به بررسی تطبیقی هنر موسیقی و معماری در ایران جهت استفاده از مشترکات مابین این دو هنر در طراحی فضا های معماری مرتبط پرداخته شده است. روش تحقیق در این پژوهش براساس روش تحلیل توصیفی استوار است همچنین مطالعه اسنادی و کتابخانه ای اساس بیان تحلیل توصیف و تفسیرمطالب موجود در پژوهش را تشکیل می دهد و در گام بعدی از روش مقایسه تطبیقی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

هنر، موسیقی، معماری، مشترکات هنر موسیقی و معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/545342>

